

גליון מס' 190
פרשת חקת
ח' תמוז תשפ"א



לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

זאת חוקת התורה

ממורינו הרב חיים כהן זצ"ל

כתב רש"י: השטן ואומות העולם מטרידין את ישראל 'מה המצווה של פרה אדומה, ומה טעם יש בה, לפיכך הקדוש ברוך הוא אומר: המצווה הזאת היא "חוקה", גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה. מבואר שאין טעם למצוות פרה אדומה, ואין לישראל מה להשיב לשטן ולאומות העולם. ויש לתמוה, הרי רש"י (פסוק כ"ב) מביא בשם רבי משה הדרשן שפרה אדומה באה לכפר על העגל, משל לכן שפחה שטינה ארמון המלך אמר המלך תבוא האם ותקנח צואת בנה, וכך אמר הקדוש ברוך הוא

תבוא הפרה ותכפר על מעשי העגל.

בספר "פנים יפות" ביאר: אכן למצוות פרה אדומה יש טעם, וגם השטן ואומות העולם יודעים הטעם, והסיבה ששואלים הטעם, כדי שישראל ישיבו ישראל "לכפר על עוון העגל", ועל ידי זה יזכירו עוונותיהם ויעוררו הדין לקטרג על ישראל, לכן אמר הקדוש ברוך הוא:

אם ישאלו אומות העולם מה טעם יש בה, תשיבו להם - 'חוקה היא!' ואל תאמרו להם הטעם האמתי

אוהב שלום

"ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל" (כ, כט).

באבות דרבי נתן (פרק י"ב): הלל אומר: הווי מתלמידי של אהרון, אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה. אוהב שלום כיצד? שני בני אדם שעשו מריבה זה עם זה, הלך אהרון וישב לו אצל אחד מהם, ואמר לו: בני, ראה חברך מה הוא אומר, מטרף את לבו וקורע את בגדיו, אומר אוי לי, היאך אשא את עיני ואראה את חברי, בושתי הימנו שאני הוא שסרחתי עליו. היה יושב אצלו אהרון עד שמסיר קנאה מלב, והולך ויושב לו אצל האחר, ואמר לו, בני ראה חברך מה הוא אומר, מטרף את לבו וקורע את בגדיו, ואומר אוי לי, היאך אשא את עיני ואראה את חברי, בושתי הימנו שאני הוא שסרחתי עליו. ויושב אצלו עד שמסיר קנאה מלב. וכשנפגשו זה בזה, גפפו ונשקו זה לזה. לכן נאמר (במדבר כ',

כ"ט): ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל.

כעת נציג שאלה בעניין הבאת שלום, ששטח יהודי ירא שמים בפני מו"ר הגאון יצחק זילברשטיין שליט"א: שכני רבים ביניהם כבר זמן רב, והקטטות הולכות וגוברות, ירחם ה'. אני וחבריי משתדלים מאוד לעשות שלום ביניהם, אך הניצים מבקשים 'אל תנסו לעשות שלום בינינו!'

האם בכל זאת נמשיך לנסות לעשות שלום ביניהם?

השיב הרב שליט"א: נאמר במסכת פאה (פ"א מ"א): 'אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה, והקרן קיימת לו לעולם הבא: כיבוד אב ואם, וגמילות חסדים...'. ובסוף המשנה כתוב שוב 'והבאת שלום בין אדם לחבירו'. ויש להבין, הרי הבאת שלום היא בכלל עשיית החסד [שכן חסד ניתן לעשות בגוף, כגון פריקה וטעינה, השבת אבידה וכו', וניתן גם לעשותו בממון, כגון בהלוואה לאחרים, וכמו כן ניתן לעשות חסד בחכמה שנתן לו האלוקים, ובה ניתן לפשר בין יריבים], ואם כן מדוע פירטה המשנה את סוג החסד של הבאת שלום בפני עצמו, הרי הוא נכלל כבר בכלל גמילות חסדים?

על שאלה זו עמד ה'תפארת ישראל' (סק"ה) וביאר: אף על פי שגם הבאת שלום בכלל גמילות חסדים שבשכלו, מכל מקום גמילות חסדים היינו רק כשישאל חבירו עצה, אזי ייעצו לטובתו, אבל 'הבאת שלום', היינו אפילו אין שניהם רוצים, יש להטריח את עצמו לפתותם לתווך שלום ביניהם כפי שלמדנו ממעשיו של אהרון הכהן, ומטעם זה, לא אמר התנא 'לעשות' שלום, אלא 'הבאת' שלום, דהיינו להביא עצות מרחוק על מנת להכריחם בדבריו הרכים להשכין שלום ביניהם!

ומכאן נלמד גם לשאלתנו, שלמרות שהניצים דורשים שלא יתערבו בעניינם, בכל זאת יש להשתדל להביא עליהם שלום בדברים רכים ובתבונה, משום שמחלוקת טומנת בחובה שנאה, וגורמת לחטאים רבים, ועצם המחלוקת והמריבה היא חטא. ולכן יש לכופף אותם לעשות שלום כדי להפרישם מאיסור. ומצוה זו היא גם בין אדם לחבירו וגם בין אדם למקום (והערב נא).

זמני הדלקת נרות:

פרשת חקת

כניסת השבת

19:30

צאת השבת

20:32

ר"ת 21:03

ואנו המלומדים. אתם המחזיקים באמונת אבות ואנו היוצרים עם חדש, תרבות חדשה.

בא הגל ושטף את הקן, עם הגוזלים הרכים. הטביעם! בתי הסוהר מלאים בגוזלינו.

זה לא היה במרוקו, לא בתוניסיה, לא בלוב. לא בפרס ובצ'ינג, לא בארם צובא ובטורקיה, לא בתימן ובעדן. בנינו לא היו שם גנבים ושודדים, לא פושעים ורוצחים. לא סוחרים בסמים. ישירי דרך היו, טהורי לב וזכי מעש. טובים לשמיים וטובים לבריות. נהנים מייגע כפיהם, נשמעים לרבותיהם, שלמים עם עצמם, עם משפחתם, עם קהילתם, עם אלוקיהם. בא גל, ושטף את הקן המשפחתי, הרס ולא חמל! היכן הליכוד המשפחתי, התא המשפחתי החם, הכבוד ההדדי? היכן כיבוד ההורים, נשיקת ידיהם, הרכנות הראש לברכה? היכן כיבוד הזקנים, הידור פניהם בהערצה? ים החילוניות, ים הריקנות, ים התווה הנבוב, תרבות הכלום, בא ושטף!

באה הציפור, אם האפרוחים, ומבקשת... לייבש את הים! את ים החולין, ים החילוניות. להציל את האפרוחים, להשיבם אל חוף המבטחים. מה כוחה של הציפור? לייבש טיפה, ועוד טיפה – והים כה גדול ורחב ידיים, על מעמקי מצולותיו וגובה גליו!

במה מייבשים את המים הזידונים (תהלים קכד, ה)? בייסוד שיעור תורה, ועוד אחד. בהקמת בית כנסת, ועוד אחד. ועוד אחד. ולא פעם מתגנבת המחשבה: טיפה ועוד טיפה, שיעור ועוד שיעור – כלום אלו ייבשו את הים!

את התשובה מצאנו בפרשת השבוע. משה רבינו עליו השלום יוצא למלחמה כנגד עוג מלך הבשן. עוג, שעקר הר בן שלוש פרסאות ונשא על ראשו, לקבור תחתיו את כל מחנה ישראל, חלילה (ברכות נד ע"ב). מה כוחו של משה רבינו כנגדו? כנגד נפיל ענק, גורד שחקים אנושי? הרי זו שאלתנו.

וה' מצווה: "אל תירא אותו, כי בידך נתתי אותו!" הכיצד? מספרים חז"ל (ברכות נד ע"ב): ראשית, ההר העצום ירד עד לצווארו של עוג. הוא היה לענק עיוור חסר ישע, אובד דרך. הרי זו ממש תסמונת התרבות המערבית המבולבלת, התוהה, האובדת! ושנית: "משה, כמה גבוה – עשר אמות. נטל כידון בן עשר אמות, וקפץ עשר אמות, והיכה את עוג בקרסולו – והרגו."

ראית אדם שמת מדקירה בקרסולו? נפיל שמת מדקירת מחט? ודאי שלא. אבל זו הנהגת הבורא עימו: אתם עשו את שלכם – ואני אשלים: "אקרא לאל גומר עלי" (תהלים נג, ג), אני אנגמור בעדכם (תהלים קלח, א)... אתם תפרשו רשת שיעורי תורה – אני אחולל את המהפך, אביא את הגאולה! (מעין השבוע).

חוקה חקתי

בפרשה זו אנו קוראים על מצות פרה אדומה, כידוע מצוה זו היא בגדר חידה סתומה, עד שאפילו שלמה המלך שהיה בקי בכל נתיבות החכמה לא הצליח להעמיק בסודה עד שאמר "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני" (קהלת ז, כג). מה שהוקשה לכולם הוא התופעה המוזרה שאותו אפר פרה שהיה מטהר את הטמאים, בד בבד היה מטמא את הטהורים שנגעו בו, דבר שלכאורה נוגד את השכל ואת קו המחשבה הבריאי. ומחמת כן נקראת מצווה זו "חוקת התורה" – דהיינו מצוה בגדר חוקה, ללא שכל, ללא הגיון, ואף ללא שמץ קטן של הבנה.

מגלה לנו אור החיים הקדוש (חקת פסוק ב') "שנקראת מצוות פרה אדומה חקת התורה" ללמדנו שאם יקיימו מצווה זו, מעלה עליהם הכתוב כאילו קיימו כל התורה כולה. כי קיום המצוה בלא טעם יגיד הצדקת האמונה [מעיד על אמונה אמיתית] והסכמת הנפש [והסכמה שלמה] לקיים מצות הבורא. וזה לך האות [ודע, שזה הסימן לדעת מי הוא המאמין האמיתי] איזה מילים!

כוונתו שפעמים רבות בחיים אנחנו רואים מהלכים שנעשים מהשמיים שאינם מובנים לנו, מהלכים שהשכל שלנו לכאורה דורש אחרת 'מדוע פלוני חולה מה הוא עשה?' המצוה הזאת גורמת לי להפסידים מרובים במקום שהיא תניב לי רווחים, איך יכול להיות? בקיצור השכל רוצה תשובות. ישנם אנשים שעם התמונות 'הלא מובנות' האלו ניגשים לשכל ואומרים לו

פרשתנו פותחת בפסוקים (יט, ב) "זאת חוקת התורה אשר ציוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול".

מדוע נאמר "ויקחו אליך"? אמר הקדוש ברוך הוא למשה "לעולם היא נקראת על שמך - פרה שעשה משה" (רש"י).

בכל הפרות האדומות שהיו בדורות הבאים ערבבו מעט מאפר הפרה שעשה משה במדבה חשיבותה של הפרה האדומה שעשה משה רבינו היתה רבה במיוחד, משום שהוא היחיד שזכה לדעת את סוד הפרה האדומה כפי שנאמר: לך אומר את סודותיה ולבני ישראל תהיה חוקה, זאת אומרת לקיים את המצוה מבלי לדעת את טעמה, ועל כך נאמר: "חקה חקתי גזרה גזרתי, אי אַתָּה רִשְׁאֵי לְעֵבֶר עַל גְּזַרְתִּי" (מדרש במדבר רבה יט, א).

כתב הרמב"ם (הלכות פרה אדומה פ"ג ה"ד): "תשע פרות אדומות נעשו משנצטוו במצוה זו, עד שחרב הבית בשניה.

ראשונה - עשה משה רבינו, שניה - עשה עזרא, ושבע פרות נעשו מעזרא עד חורבן הבית, ועשירית יעשה המלך המשיח".

הפרה שעשה משה רבינו שימשה לכל דורו ולדורות הבאים, עד לימי שלמה המלך. שמונה מאות וארבעים שנה השתמשו בפרה אדומה אחת.

בזמן בית שני היו שבע פרות אדומות נוספות, כי מחמת נסיבות הימים ההם, היתה הטומאה מצויה לרוב, והיו צריכים להשתמש שימוש רב באפר הפרה.

עזרא הסופר היה צריך לעשות פרה בזמן שעלו מן הגולה לארץ ישראל והיו בהם סמאים רבים, ויוחנן כהן גדול הוצרך לכך בזמן המלחמה עם היוונים, שרבתה הטומאה בארץ בגלל שהיוונים אפשרו לעם ישראל להטהר.

רבי נפתלי הרץ זצ"ל, תלמידו של רבנו האר"י, כותב בספרו "עמק המלך", שבמחילות הר הבית, שלוש קומות מתחת לאדמה, טמון ארון הברית ובו לוחות ושברי לוחות, וכן מונחים שם צנצנת המן ומטהו של משה רבינו ומטה אהרן,

וכן יש שם את צנצנת אפר הפרה האדומה שעשה משה רבינו.

הנביא יחזקאל בנבואתו אמר שלעתיד לבוא, כשיבנה בית המקדש במהרה יתקיים: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאתיכם ומכל

גלוליכם אטהר אתכם" (יחזקאל לו, כה). דהיינו, הקדוש ברוך הוא יעמיד אותנו על אדמת הר המשחה מעל הר הזיתים במקום שאין טומאת מתים, יפתח את מחילות ההיכל שלוש קומות מתחת להר הבית, יש שם כיפין על גבי

כיפין ומערה על גבי מערה, יוציא משם את אפר הפרה אדומה שעשה משה, ויערבו בפרה אדומה שיעשה מלך המשיח בעצמו, ויזה עלינו מאפר פרה אדומה בימי שלישי ובשביעי, ואחר כך נהיה כדרגת נביאים, שנאמר

(ויאל ג, א): "ונבאו בניכם ובנותיכם", ועוד נאמר (יחזקאל שם פס' כו-כז): "ונתתי לכם לב חדש.. ואת רוחי אתן בקרבכם". כלומר עם ישראל יהיו בדרגה

רוחנית כל כך גבוה וטהורה ולבבנו יהיה משועבד ודבוק באבינו שבשמים – ועל ידי זה אף אחד לא יחסא וכמובן הייסורים יבדלו והצרות יפסקו.

ויהי רצון שיקיים בנו הפסוק (ישעיה לה, י): "וּפְדוּנֵי ה' יִשׁוּבוּן יִשְׁבוּן וְכָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׂיִגוּ וְנָסוּ יְגוֹן וְאָנְחָה". (ברינה יקצרו)

הציפור והים

"אל תירא אותו כי בידך נתתי אותו" (כא, לד).

יש משל במדרש שעלול להביא לייאוש, ולהתייאש הרי אסור! מעשה בציפור שבנתה קן על שפת הים. בא גל ענק ושטף את הקן. כעסה הציפור והחליטה לנקום בים. לייבשו. לקחה במקורה טיפת מי ים, ושפכה לחול. שאבה עוד טיפה, ושפכה לחול...

הציפור ודאי מתה מזמן. הים, עד כמה שראינו לאחרונה, עדיין מלא...

גל של משטמה ועיונות, גל של ארס וכפירה, עלה ושטף את עולי יהדות המזרח. שלושת אלפי שנות יהדות מושרשת, מסורות מפוארות, מורשת נפלאה, מנהגים והליכות, נשטפו בגל של "כור היתוך" מתנשא, של "אנחנו יודעים מה טוב עבורכם". אתם הפראים ואנו המתורבתים, אתם הבורים



הקהילה

מאצרות

נמסר בסעודה שלישיית פרשת קרח בבית הכנסת הגדול ע"י הבחור החשוב והיקר: דביר אחיון הי"ו

"פרשת קרח"

קשה להבין את הסיפור של קרח, מה קרה לאיש הזה? אדם שהיה פיקח ובעל רוח הקודש, כיצד הוא עשה כזאת שטות לריב עם משה רבנו עליו השלום?

דבר שלבסוף גרם לו להיבלע באדמה.

בסיפור זה ניתן להבין עד כמה משתבשת דעתו של אדם שרוף אחרי הכבוד.

אלא שהקדוש ברוך נותן לכל אדם שכל שיתגבר על התאוות והמידות הרעות, אך אם אדם לוקח את השכל ומשתמש בו להגדיל את התאוות שלו, זה מה שבסופו של דבר יוציא אותו מהעולם.

במשך השנים בהם נדדו בני-ישראל במדבר אירעו להם ניסים רבים. נס אחד שלא זכה לפרסום המגיע לו היה כאשר מטה אהרון לבלב והוציא פירות.

הדבר אירע זמן קצר לאחר המרד בעם ישראל בהנהגת קרח, קרח הסית יהודים רבים נגד מנהיגותם של משה ואהרון, וכך גרם למותם במיתות משונות. אך אז בורא עולם רצה לחולל נס שיראה לעם ללא כל ספק שהוא בחר בשבט לוי ובאהרון הכהן לשרת לפניו בקודש.

ציווה בורא עולם את משה, "וקח מאיתם מטה מטה לבית אב, מאת כל נשיאיהם לבית אבותם שנים עשר מטות, איש את שמו תכתוב על מטהו.

ואת שם אהרון תכתוב על מטה לוי, והנחתם באוהל מועד, והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח.

לאחר-מכן הוא מניח את כל המקלות בתוך המשכן, כשאת מקלו של אהרון הוא מקפיד להניח באמצע המטות, אם הוא יניח אותו בצד, יהיו כאלו שיאמרו כי הנס קרה בגלל שמטה אהרון היה קרוב יותר אל השכינה.

כאשר הם שבים בבוקר למחרת, הם מגלים כי במטהו היבש של אהרון צמחו פרחים ושקדים. כעת ידעו כולם כי אהרון ושבט לוי הם אלו שנבחרו לעבוד במשכן. בורא עולם ציווה את משה רבינו להניח את מטה אהרון למשמרת והוא נשמר במשכן בקודש הקודשים, ליד ארון הברית.

בפרקי אבות נאמר כי מטה אהרון היה אחד מן הדברים שנבראו ביום השישי לבריאת העולם.

המטה עבר מדור לדור עד לסוף ימי בית המקדש הראשון שעמד בירושלים. יאשיהו, שהיה המלך באותם הימים, שמע מן הנביא כי בית המקדש עומד להיחרב. הוא החליט לגנוז את ארון הברית במקום מחבוא שהוכן שנים רבות קודם לכן על ידי שלמה המלך. יחד עם ארון הברית הוא גזו מספר חפצים נוספים, ביניהם מטה אהרון.

מעניין לציין כי על כמה מטבעות שהוטבעו בתקופת המקדש הוטבע ציור של מטה אהרון המלבלב.

המדרש מסיים במילים: "ואותו המטה עתיד להיות ביד מלך המשיח במהרה בימינו" – אמן.

נכון אולי לא מובן לך, אבל אתה קטן ומוגבל מדי בשביל להבין אלוקים כזה גדול, אז למה שאקשיב לך? הרמב"ם היה בעל שכל הרבה יותר גדול משלך, ועבד את ה' באמונה ובתמימות נפלאה בלי שאלות. ולמה? כי הוא ידע כמה שכלו קטן מול האלוקים הגדול שהוא עומד לפניו, ומי אני שאנסה להיכנס בעובי הקורה ולהבין אלוקים שעמוק עמוק מי ימצאנו.

מספיק לראות בתמונת לויין את כדור הארץ ולהבין כמה אנחנו קטנים, עד שמרוב קטנותנו אין אנחנו נקלטים כלל בתמונה, ולחשוב שאנשים כאלו קטנטנים ואפילו לא בגודל של גרגיר חול רוצים לשאול שאלות על זה שעוץ ומסובב את כל הגודל הזה.

האנשים אשר מבינים את מגבלות שכלם אומר האור החיים, הם 'מצדיקי האמונה' הם לא צריכים להביא עוד הוכחות, כי האמונה שלהם אמיתית. זו לא סתם אמונה, זו אמונה ששום שכל בעולם לא יכול לנצח אותה, כי היא אמונה שלמעלה מהשכל.

כולם מבינים שאם אהרן נענש יחד עם משה גם הוא לא היה בסדר שאם לא כן מדוע הוא נענש. והפלא שבפרשת "וזאת הברכה" התורה משבחת את אהרן דווקא על הסיפור עם הסלע "אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה" – מלמד שניסתי אותו בסלע ונמצא נאמן (כך תרגם האונקלוס).

כל כך לא מובן, מצד אחד אהרן נענש, הרי אומר שהוא לא היה בסדר ומצד שני הקדוש ברוך הוא משבח אותו על שעמד בניסיון וקורא לו איש נאמן, איך זה מסתדר?

התשובה היא, שאהרן לא הכה בסלע אלא משה. ולאחר פעולת משה, מיד אהרן שומע שגם הוא מקבל עונש בדיוק כמו משה ולא נכנס לארץ.

אהרן יכול היה להגיד בלב, רגע מה כבר עשיתי, רק עמדתי בצד, לא דיברתי מילה, ובכל זאת קבלתי עונש כזה כבד למות במדבר. השכל שואל שאלות, למה? האם זה מגיע לוי? אך מה עשה אהרן כששמע את הגזירה הקשה הזו? הוא לא עשה כלום, הוא פשוט שתק, וקיבל את גזירת הבורא באהבה.

הוא זכר שהשכל שלו כנגד הבורא יתברך הוא כמו גרגיר אבק דק, וכמו שכותב ר' יהודה הלוי 'ומי הכינך ומי הבינך וכוח מי ינידך' – תזכור מי הכין אותך ברחם, ומי נתן לך שכל, והכוח של מי מניע אותך. באותו הרגע אמר הקדוש ברוך הוא לאהרון, מצאתי אותך נאמן, אתה באמת אמיתי.

שימו לפניכם תמיד אהובים שלי! האמונה האמתית נבחנת 'רק בזמן שלא מבינים'. "כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי" – אי אפשר להשיג ולהעמיק בסוד העצה שלו יתברך.

ניגש אלי יהודי כשכולו נסער ועצבני, הוא סיפר שקיבל מכתב פיטורין. האמת שבטון הדיבור שלו הייתה נשמעת קצת נימה של תרעומת כלפי מעלה, 'אני לא מבין למה, ובמיוחד דווקא בתקופה כזאת לחוצה וכו' יש ילדים בבית שצריכים אבא עובד שיביא להם אוכל, באמת לא מבין'.

נתתי לו קצת להירגע, לאחר שנרגע וניגב את הזיעה אמרתי לו תשמע אהובי, לדעתי הניסיון שלך הוא אם תבחר באלוקים שלך או בשכל שלך, אם תכעס או תשאל למה זה מגיע לך, ומה כבר עשית, במילים אחרות אתה אומר שאתה מבין יותר טוב ממנו ואני אישית לא חושב שאתה מבין יותר טוב ממנו. אבל אם תעמוד ותגיד 'ריבוננו של עולם עם כל הקושי, אני לא מבין הרבה אבל בוטח בך ומצפה רק לך' ברגע זה אתה תזכה לעמוד במדרגה שרק צדיקי עולם זכו להגיע אליה.

הוא חשב קצת נשם כמה נשימות ואמר בבכי "אבא, הכל שלך ואני שלך, לא תשמע אותי יותר מדבר מילה". מרגש! אשריו ואשרי חלקו.

ברוך השם לאחר שבועיים פגשתי אותו שוב, ראיתי אותו כל כך מחוייך, הוא סיפר שהוא כבר מסודר במקום עבודה חדש עם תנאים טובים כמעט פי אחד וחצי ממקום העבודה הישן והוא עוסק במקצוע שהוא כל כך אוהב.

אתה שמח? שאלתי. הוא צחק, לדעתי אמרתי לו יותר מעבודה החדשה אתה צריך לשמוח שזכית לאמונה, כי מקומות עובדות בסוף יש לכולם, אבל

לאמונה וביטחון לא כל אחד זוכה (הרב אפרים שרונה שליט"א)



מדרשית "ברכת חיים" לצעירים ימים ראשון ושלישי | 20:00-22:00



סיום מסכת "סוכה" ע"י ר' אליהו קצב הי"ו בלימוד משותף עם האברך הרב משה אלקיים שליט"א



בהתוועדות ה' בתמוז
בבית חב"ד הבעתיים



במפגש השבועי בבית פה רך
מידי יום רביעי | 20:30



הרב מרדכי בצרי שליט"א
בבית הכנסת "אליהו הנביא"



הרב אריה לוי שליט"א ראש ישיבת "נוה ארץ" באר יעקב
התארח בשיעור השבועי מידי מוצ"ש 21:00



הרב מנשה זליכה שליט"א
בדברי תורה בבית הכנסת "בית יוסף"

יעמדו על הברכה

התורמים

שמות

לרפואה שלימה:
אידית דובה
בת אלקה רות הי"ו

לעילוי נשמת רבינו:
הרב חיים אבישלום
בן בלנקא זצוק"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
האישה הצנועה מרת
פנינה בת בלנקא ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
הרבנית
צפורה בת טובה ע"ה
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
ויולט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל
נפטרה י"ח תמוז תש"פ
שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל
נפטר ט"ו אלול תש"פ
ת.נ.צ.ב.ה

להנצחות ולהקדשות

במיל:
b5448622@gmail.com
:sms-ב
054-4843340